

Cùm verò in unâ certâ parte, non de necessitate est, sitim adesse, nisi illa pars, quæ laborat, sitim ipsa pariat. Facit hoc ut plurimum & primò os ventriculi, deinde ventriculus, atque ab eò stomachus; post pulmo & subindè jejunum intestinum, secundùm Galenum in comm. 4. de rat. vict. acutor. t. 1.

VENTRICULUS & HEPAR si fomitem alant, rosiones ventris, cibi fastidium, nauseam, vomitum excitant, hepárque sursum adscendit. Vomitus quando excitatur, non notat maligni quid, sed est de essentiâ morbi, orificii irritati & hepatis tumultuantis opus.

PULMONE simul inflammato si oriatur causus, respirandi difficultas adest & spiritus igneus, sputa plura, delirium, nigra lingua. Eadem symptomata in juvene quodam xxiii. annorum non ita pridem observavimus.

CAUSÆ prægressæ lædentes vel juvantes attendendæ sunt. Ita cùm nimio esu melonum aliquis incidit in causum, suspicari debet in ventriculo latuisse fomitem.

SIMILITUDO hîc quoque locum habet. Vir nobilis temperamenti biliosi, capillis nigris ornatus, hæmorrhagiis narium sæpè tentabatur. His præter spem ad tempus suppressis incidit in calorem præternaturalem intensum, sitim inextinguibilem, quam excipiebant deliria, angina, convulsiones, ita ut exquisitâ laboraret ardente. Simile exemplum si eveniat, idem cogitandum.

CAPUT XXIV.

Signa à causis petita.

IN diagnosi hujus febrilis incendii, MEDIATAS PROXIMIORES constituunt HUMORES. Ardens à BILE adustâ proveniens omnia symptomata habet vehementissima, tum παροξυμωμικὰ, tum συνεδρέωντα, seu supervenientia.

A PITUITA PALLIDA bili permistâ febres nec eorum symptomata mitiora eveniunt.

API